

Giới thiệu Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em

Thể loại: teen, có chút huyền bí, HE

Là một câu chuyện tình yêu nhiều cung bậc cảm xúc, đan xen nhiều điều bí ẩn của hai nhân vật chính như ở hai thế giới khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Gặp mặt nàng áo trắng

Một buổi sáng sớm..còn chút sương se lạnh,tia nắng yếu ớt đang dệt lụa ẩm áp.

Ở nơi nào đó...có một cô gái nhỏ nhắn vô cùng đáng yêu mặc một chiếc váy trắng liền phủ tới đầu gối hoa văn khá đơn giản,nhưng được mặc trên người cô thì vô cùng bắt mắt..cô có mái tóc phủ vai..xõa tự nhiên..cô đang ngồi trên bìa mộ sếp sao giấy trong không khí lạnh lẽo ở nghĩa địa....chính xác hơn cô không phải con người...cô khác với những linh hồn khác..cô là một linh hồn được thừa nhận,được lưu giữ lại ở nhân gian,có thể đi lại như con người nhưng không ai nhìn thấy cô cả..nhưng cô có thể nhìn thấy ở địa phủ..cảm nhận được sống chết của con người..

Hắn là tiến sĩ, du học pháp và làm taj pháp...lba mẹ hắn cũng ở pháp...nên hắn rất hiếm khi về nước..và một sự thật đáng nói hắn không tin vào chuyện ma quỷ.....

17-5...hắn đáp mái bay riêng xuống sân bay Việt Nam..hắn trở về để đi viếng mộ người bà hắn thương nhất,hôn nay là đồ bà...

Buổi sáng hắn đi sớm và đập vào mắt hắn là một cô bé mặc váy trắng trong cũng khá đáng yêu ngồi trên mộ bà hắn,còn nhảm nhảm hát nữa chứ..đây là nghĩa địa mà trong cô như đang đi bách thú hay dã ngoại vậy làm hắn tức cười.."hè cô bé!...đi xuống không được ngồi như vậy...!"

Cô nhìn anh đôi mắt to tròn bất ngờ.. anh làm hành động ngoắt cô xuống..cô bước xuống nhìn anh chằm chú..."đẹp trai không?"anh hỏi cô

"Ừđẹp.." cô máy móc gạt đầu đôi mắt vẫn gất gao nhìn anh tò mò..

"Anh đẹp trai đang nói chuyện với em hả?....anh nhìn thấy em hả?.." cô hưng phấn nhảy cấn lên hỏi anh...

"em đang đứng trước mặt anh...không không nhìn thấy vậy mắt anh có vấn đề rồi..".anh cười khoe mắt anh chọt cô rút..anh nhìn thấy trên bìa mộ không xa có hình cô...anh nhìn lại cô..

"Em là tên gì?.."

"Em không nhớ...???" Cô ảo não trả lời..

"Nhà em ở đâu?.."

"Nhà em ở đây nè!..trước giờ đều ở đây.."..

Chuyện gì đây..chả lẽ cô nhưng không trên đời này làm gì có ma cơ chứ!..dù có là ma cô cũng không đáng sợ..

"Nè..em không phải là người ấy!...con người chẳng phải rất sợ em sao?anh có sợ không?.."

Cô đưa đôi mắt long lanh mong đợi nhìn anh,..

"RẤT SỢ!.."

"Ừ..rất sợ sao không chạy mà cười?"cô nhìn anh tò mò..anh à con người duy nhất nhìn thấy cô....còn không sợ cô nữa,lại đẹp trai nữa..cô rất vui cười híp mắt.....

Còn chương sau nha các nàng. Nguyễn Giang Bích Tuyền Nguyễn Hạnh Thiên Kì Hoàng Bảo Ngọc

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 2: Nhận nuôi

Trước giờ cô luôn cô đơn không ai nhìn thấy cô,cô chỉ lủi thủi xem con người đi qua đi lại,có người viễn mộ thì khóc,cô không biết tại sao con người lại chảy nước ra từ mắt?...không phải mắt để nhìn sao?...chảy nước làm mắt đỏ lên vậy có đau không?...trước giờ cô không biết!!..

Nhưng giờ có người nhìn thấy cô có thể nghe cô nói chuyện á...lại vô cùng đẹp trai nữa..!khiến cô vui ghê..cô nhìn hấn thấp nhan cứng hoa cũng giống nhưng con người khác,hấn im lặng hình như hấn rất thương người trong hình....cô tò mò nhìn hấn..gương mặt cô nhỏ nhắn với đôi mắt to tròn vô cùng đáng yêu,lại hay tò mò.

Hấn nhìn thấy cô nghiêng đầu nhìn hấn chăm chú thì lại tức cười..hấn cười với cô,cô híp mắt cười với hấn...hấn đi đâu cô theo đó!!..

"Bé con theo anh làm gì?..."

"Ồ đó chán lắm chẳng ai nhìn thấy em, có một mik...trời mưa ước cả người luôn lạnh lắm..anh cho em theo voi...nuôi em ko tốn cơm giống nuôi heo hay nuôi mèo đâu,em sẽ ngoan..hứa luôn..".cô đưa tay làm hành động thề...

"nuôi em có ích lợi gì?"anh cúi đầu nhìn cô..cô thấp hơn anh một cái đầu..anh có thể nhìn thấy đỉnh đầu cô..tóc khê lay lay theo con gió nhẹ..tim anh như lỗi một nhịp,biết cô chỉ là một linh hồn thứ mà anh từng cho là không tồn tại,nhưng bây giờ anh lại có cảm giác với cô bé này, cô rất đáng yêu...hay ông trời đã sắp đặt cho anh gặp cô..

Cô phụng phịu liếc nhìn anh rồi nhìn chỗ khác ánh mắt không biết đặc đâu,rồi lại nhìn anh "đúng...em có thể dãi buồn cho anh...em có thể hát nè!..chuyện với anh bắt cứ lúc nào luôn..đi đi mà..cô gích gích cả vạt anh...lúc này cô mới phát hiện cô có thể chạm được anh á!..cô nhảy cấn lên ôm lấy anh..""hihihi em còn chạm được anh nữa cơ...!ý ông trời bảo anh nuôi em ý..?."

Đột nhiên bị cô ôm anh rất bất ngờ nhưng trước giờ hấn rất ghét người khác tiếp xúc quá gần với hấn,nhưng với cô anh không bài xích..anh lại muốn đáp lại cái ôm của cô..một tay ôm cô,một tay xoa tóc cô gói tung lên..."..đã vậy thì nhận nuôi em đây!..ngoan không được nghịch ngợm..".

"Em biết rồi.."

"Nhưng anh phải kêu em là gì đây?.."

"Con người họ nói em là ma..."cô làm hành động le lưỡi dọa anh..lưỡi cô rất dài..nhưng không dọa được anh..còn bị anh búng một cái vào lưỡi,..làm cô chỉ biết ôm miệng "á đau mà...!..."

"Ai biểu em nghịch lần sao là anh cắt lưỡi...!"

Cô phụng má với anh.....tính cô chính là nghịch rồi..bắt cô ngoan hơi khó rồi,cô không biết ở bệnh ngoài như thế nào?...cô muốn tham quan..cái gì voi cô cũng lạ..cô nghịch đủ trò chắc anh phải khổ dài....

Càng nhieu chương càng sùng với sắc nha các nàng.. ủng hộ mị nha..kp kp kp nha..

..

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Cảm giác lạ

....hấn lấy xe đưa nó đến nhà riêng của hấn ở trung tâm thành phố..buôn bán thương mại sầm uất cũng là khu đô thị đắt đỏ nhất..

"Ui đẹp quá á!..nhà của con người to quá...mưa sẽ không bị ước...nhieu mặt trời nữa sáng quá luôn á..!"...nó nhìn ngó đủ chỗ..

"Đó không phải mặt trời...gọi là bóng đèn..".hấn nhìn nó cười nói..nó chạy hết chỗ này chỗ kia..xem đủ thứ,hấn phải chạy theo nắm tay gịch cô,lôi cô đi..

Vào thang máy...

"Á sao con người phải chui vô cái hộp đó..."cô một hai nắm tay anh gịch lại..không cho anh đi vào..anh nói thế nào cũng không vào...đành bế nó vậy..

Hấn bế bóng nó lên đem vô thang máy..

"Em không vô cái đó đâu..."

"Không vô vậy anh, đưa em về chỗ cũ..không cho em theo nữa..!.."

Mặt nó xị xuống tóc xụ xuống hai mắt nhìn có chút quý dẽ...anh khom người nhìn vô mắt nó.

.."anh muôn bỏ em đuổi em đi..."

Thấy nó dẽ hần thấy sót sa trong lòng sao ý!..

.."thôi được rồi..không bỏ em lại được không?...ai dại em xụ mặt như vậy?.."

"Là cái chĩ hôm trước được chôn ở kễ chỗ em..chĩ xụ mặt như vậy.."

"Vậy là em bắt trước...như vậy xấu lắm..!.."

Cô tò mò.."kgoong phải người ta nói xâu như ma à?...em tưởng em xâu lắm chứ..?."

Hần phát cười với câu hỏi ngay thơ của nó..!..

"Không tiêu bảo bối của anh không xâu!".anh khom đầu cụng vào chán nó nó cười khanh khách...có ai bít hần đã vô tình thích một hồn ma không?...hãns cũng kgoong the tin..nhưng sự thật chính là như vậy!..hần thích gần gũi cô..nhìn thấy cô hần thư thái vui vẻ

Hần bế nó lên nhà với biết bao ánh nhìn của mọi người..nhìn hần thật khác thường..bởi không ai có thể nhìn thấy nó,họ không thấy cô bé vậy trắng với gương mặt đáng yêu trong tay hần,mặc kễ tất cả hần thấy là được..

"Anh ơi cái cửa tự mở tự đóng kia!.. nó gỏi tay hần bước xuống không ngừng đung đung cửa..

"Anh hình như cửa không nghe lời em,nó chỉ nghe lời con người... cửa không thích em."

Nó nghe răng hù dọa cái cửa tự động...rất buồn cười..

"Cửa không sợ ma đâu?...em hù dọa cũng vô ích..."..anh vừa nói vừa kéo cô đi vô nhà...

"Cửa không sợ vậy không vui.."..nó chạy vào nhà nhảy lên ghế sofa..nhúng nhảy "hihihi...đẹp quá..thích thật.."hần bật đèn làm nó giật mĩk.."oa...trong nhà cũng có mặt trời..nữa kia..!" Cảm giác hần bây giờ là thấy cô giống sao hỏa rơi xuống chứ không phải hồn ma..người ta thì tìm cách đuổi ma,hần thì đem ma về nhà!..hần ngồi xuống ghế nghĩ ngoi một ngày nay bị cô lỏi đi đủ chỗ,chạy theo cô đừ người luôn...hần kéo lỏng cả vạt ra xoắn tay áo vài cái lúc áo bị gờ..nữa kính nửa hờ,ngồi tự do trên ghế nệm mại màu trắng làm người ta nhìn lại càng muốn nhìn..càng nhìn lại muốn phun cả máu mũi...cô không nghịch nữa ngồi nhìn anh chăm chăm..hần nhắm hờ mắt dựa người vào ghế nghĩ ngoi,thấy cô im re không nghịch phá,tò mò mò mắt ra,thì thấy đôi mắt to tròn đang nhìn mình,không khỏi bật cười "tiểu bảo bối lại đây với anh!". Nó bước lại gần hần,hần ôm lấy hông nó để cho nó ngồi trong lòng,hôn một bên tai nó..có ai nói cho hần biết tại tại sao hần vừa gặp cô,mà cô lại không phải con người..lại làm hần có cảm giác thân thuộc,yêu thích đến như vậy,từ trước tới giờ hần chưa từng tiếp xúc gần với ai đến như vậy cũng chưa từng có cảm giác như vậy?...hần mặt kễ..chĩ cần biết hần vô cùng thích cảm giác này..

Nó quay mặt nhìn hần.."sao anh tốt quá vậy không giống đám con người kia...nghe nói ma là chạy mất tiêu....sao anh lại hôn em..?...".

Hần véo hai má cô không ngừng lắ... "á đau em mà...ukmmm....."

"Em biết đau à..."anh ghì mặt gần cô chà xát mặt cô..

"Đau em mà!!...".....

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

"Con người có cái này vui thật nha

..!..thấy được người khác khỏi phải đi kiểm,mà thấy được họ làm gì luôn.."cô vô cùng phấn khích chạy lại sờ nói không ngừng,mắt sáng quắt nhìn anh lại nhìn tivi..

Anh nhìn cô chăm chú..anh muốn biet cuộc sông trước đây khi chưa có anh như thế nào?...sống cạnh đây lại những thứ đơn giản cũng không biết...tại sao cô chết..anh muốn biết tất cả về cô.....cô thật nhỏ bé,đơn thuần đến mức làm hần đau.....nghĩ lại cô một mình chãi qua cô đơn..mưa ghét một mình thì tìm hần rất đau..

"Bảo bối lại đây ngồi xem tivi nè...!".hắn chuyển kênh hoạt hình mèo chuột cho cô coi...cô thấy anh bấm đồ mót thì chăm chú nhìn để ý..

Hắn ôm nó vào lòng.."ngoan ngồi xem tivi anh đi tắm cái..không nghịch phá lung tung bit chưa?..hắn nhéo mũi nó,nó đưa tay gỡ ra.

"Anh bắt nạt em hoài....."nó xoa mũi khàn nghì

Hắn bước đi để lại nó ánh mắt cung chiêu vô đối..nó ngồi xem tivi cầm đồ mót bất chước hắn chuyển kênh lia chia vô cùng thích thú..

Hắn tắm xong bước ra khỏi nhà tắm,với mái tóc ướt sũng rũ xuống trắng..hắn.mặc chiếc áo ngủ màu trắng dài tới đầu gối..tôn lên nước da trắng nhưng lại mướt mà của hắn,áo không gài cúc chỉ cột sợi dây hững hờ ở giữa để hai bên áo ôm vào người....cảm giác phóng khoáng tùy ý..vô cùng quyền rũ.phải biết rằng lượng fan của hắn cũng không kém ca sĩ là mấy,hắn là tiến sĩ nhỏ tuổi nhất,tìm năng được đánh giá rất cao....nhiều cô gái ao ước bởi hắn đẹp trai lại giỏi,đặc biệt không có bất kì mối quan hệ nào với nữ giới,có số người còn cho rằng hắn không thích con gái....hắn nhìn mình trong gương mỉm cười,trước đây hắn còn nghĩ hắn không thích con gái,tại hắn chẳng có cảm giác gì?..giờ thì khác..hắn không thích con gái,cũng không thích con trai,mà thích hôn ma..nực cười thật chứ!...hắn bước ra khỏi phòng thì đập vào mắt hắn là thấy cô đang xem ti vi,nhưng không phải hoạt hình mèo chuột hắn bắt cho cô,trên ti vi hai người đang lố lỏ không ngừng dây dưa ghê ghĩ..cô thì xem không chớp mắt..cảnh này làm hắn bất ngờ..hắn bước lại lấy đồ mót chuyển kênh khác...

"Á sao anh làm mất cái đó rồi"..cô ngược nhìn anh hỏi..anh ngồi cạnh cô "em biết cái đó là gì không?..."

Cô gật đầu..

"Là gì?..."

"Á...cái anh đó nói yêu cô gái đó..chắc phim tình yêu mấy nữ học sinh kia nói...nhưng em coi hoài..nhìn kĩ lắm lại không giống..kì ghê..".cô tò mò nhìn anh..

Anh bật cười nhìn cô..cô chẳng hiểu nhưng cũng cười với anh cô rất đang yêu..một hồn ma đáng yêu..ông trời cho anh có thể nhìn thấy cô chạm vào cô,chính là muôn tặng cô cho anh..anh sẽ giữ cô thật chặt..tiểu bảo bối...

Cô chạy khắp nhà..cô mở tủ lạnh hơi lạnh phả vào người cô giật mình..chạy vô phòng anh..anh đang ngồi trên giường xem tài liệu thì bất ngờ cô nhảy vô lòng anh."anh ơi..sao trong nhà anh có cái nghĩa địa nhỏ á!.." anh tò mò chẳng biết cô nói gì?

"Nghĩa địa nhỏ?..."

"Nó lạnh lắm bị nhốt trong cái tủ,vừa mở cửa nó phả vô mặt luôn.."

Nó lại làm anh bất ngờ lại mặc cười từ nó xuất hiện hắn không còn cái bản mặt lạnh lùng nữa..vui vẻ hơn rất nhiều..hắn ôm cô giải thích

"Đó không phải nghĩa địa nhỏ...là tủ lạnh làm lạnh đồ ăn á!.."anh nghiêng đầu nhìn cô,gương mặt nó với hắn bất chợt rất gần..hắn nhìn vào đôi mắt to tròn của nó thật sự rất gần..môi hắn chạm vào má nó...hắn nhẹ nhàng hôn,hôn vào môi..hôn khắp gương mặt nó...nó thì chỉ ngồi im cho hắn hôn, nhắm mắt hưởng thụ..tay hắn bắt đầu không an phận luôn vào vấy, hắn nghiêng người nằm đè lên nó..

Nó mở mắt nhìn hắn..đôi mắt của hắn chuyển màu nâu đỏ nhàn nhạt như muốn hút người đối diện vào đó,như thôi miên nhấn chìm lấy nó,

Hắn chậm di chuyển từ đôi môi đến chiếc cổ trắng mịn..cảm thấy cổ hồng khô khát..cực vật phía dưới bắt đầu bành chướng ham muôn cơ thể cô,nhưng hình ảnh trên ti vi hiện lên,hắn muốn bảo bối,rất muốn nhưng hắn sợ tiểu bảo bối của hắn không thích ứng mà đau và hoảng sợ.....nhưng dục vọng to lớn đã đánh úp đi lý trí hắn..hắn yêu bảo bối vô cùng muôn bảo bối..hắn hôn lên môi nó hôn nhẹ nhàng camgf ngày càng thêm khác..cơ thể của cô bắt đầu nóng lên..hắn hôn xuống chiếc cổ trắng thơm ngon của cô..không ngừng hôn ,ngậm lấy xuống quay xanh đi chuyển xuống nơi căng tròn..hai tay không rảnh rồi không ngừng luôn vào trong chiếc lá chắn bảo vệ mỏng manh của nó chạm vào không ngừng soa nắn mọi mầm cảm của nó..cảm giác tê dại truyền lên đánh úm nó nó chỉ biết ghê ưỡng người về phía trước đòi hỏi nhiều hơn..không ngừng ghê ghĩ..

Chỉ chốc lát nó và hắn đều không mảnh vải che thân,nụ hoa cô cắn nở thủy dục không ngừng tuông trào..hắn tiếng vào..."á đau quá..em đau..đừng đâm em.."cô đang miêng mang cảm giác đau đón làm cô bồng tỉnh.."

Cô vô cùng chật hẹp lại kích làm cực vật to cứng hắn đau đón..hắn thấy cô la đau hắn sốt xa tự trách..tại ham muôn của hắn lại làm cô đau.."tiểu bảo bối ngoan anh xin lỗi..ngaoan thả lỏng ra..anh se lấy ra không đau nữa.."anh thì thâm vào tay cô..cô nghe lời anh thả lỏng cũng dần hết đau cảm giác có anh bên trong vô cùng khó chịu..cô vận vẹo thân dưới khoải cảm trào đến làm anh muôn cử động, nhưng lại sợ cô đau..."còn đau không?" "Anh điệu dàng hỏi

"Em thấy khó chịu qua..nhưng không còn đau.."coi vẫn không ngừng cử động làm anh không thể kiềm chế..anh nhẹ nhàng cử động cực vật cương cứng của mình trong cô...

nhưng chưa đủ..thấy cô không phản kháng mà dưới thân hắn thờ dốc thì càng ngày càng nhanh hơn..

hai chân kẹp chặt hông hắn ôm chặt hắn thờ dốc..theo nhịp điệu nguyên thủy

Từ giờ cô chính là hồn ma của anh thuộc về anh..anh suong điên cuồng muốn cô...

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bảo bối

Nó là hồn ma..là hồn ma của hân..ông trời cho hân có thể nhìn có thể chạm nó thì hân phải biết trọng dụng chứ!..nó là của hân,mãi mãi cũng là của hân..hân vui mặt vào hóm cổ nó hít thật sâu,ôm nó thật chặt,..cơ thể nó không nóng như con người chỉ hơi hơi ấm nhẹ thôi nhưng cho hân cảm giác thư thái dễ chịu,..

Tuy nó là ma nhưng rất đặc biệt nó có thể thở nhẹ nhẹ,nó như một cá thể sống nhưng lại chẳng ai nhìn thấy chỉ duy nhất hân nhìn thấy!....nó ù ỉu xiêu dưới thân hân mặc hân hôn..cụ vật nam tính của hân đã thỏa mãn nhưng không muốn rời vẫn cầm trên nụ hoa nhỏ bé ,để cô bao bọc hân,nơi giao nhau luôn ấm nóng mỗi lần hân động là nơi đó của nó không ngừng tuôn trào mật dịch,tay hân vẫn không yên luôn xoa nắn hai trái đào căn mìn của nó,..nó chỉ biết khẽ thở hơi thở mang đậm tình dục..

"Em khó chịu quá....!"bó nhún nghiền mắt nhăn nhó..hân hôn lên trán rồi không thoát ra khỏi cơ thể nó mặc dù rất luyến tiếc,hân không muốn tiểu bảo bối khó chịu...

"Anh xin lỗi..anh sẽ không như vậy nữa!..không làm em khó chịu nữa được không?.."hân nằm ôm nó thật chặt trong ngực vuốt ve tóc nó..

Nó ngược nhìn hân cười híp mắt chồm người hôn lên môi hân,làm hân bất ngờ hạnh phúc như điên lên!..hân yêu nó mất rồi giống như yêu từ rất lâu,rất lâu vậy...!

Nó là linh hồn nên không ngủ..còn hân vừa được thỏa mãn con buồn ngủ ập đến..hân vui mặt vào tóc nó ngủ,nó còn có thể cảm nhận được hơi thở của hân không ngừng phả vào cổ..nó cọ quấy định đi ra,nhưng...không thể! hân ôm nó rất cứng..nó cố gỡ tay ra là hân càng ôm chặt..hân mở mắt mơ mơ mẩn mẩn nhìn nó.."ngoan ngoan để anh ôm em ngủ..không được đi biệt chưa!..tay hân kéo đầu nó vào sát vào tấm ngực trần săn chắc của hân,..còn một tay kéo tay nó qua hông hân để cô ôm hân rồi ôm thật chặt hông nó!..nó của hân phải ở cạnh hân,bất cứ lúc nào cũng có thể nhìn nó.. (mông cảm..bó tay anh ấy luôn có ai cướp chị ma nữ của anh đầu mà?...hhaizz..)

Gương mặt nó sát ngực hân có thể nghe được trái tim hân đập..hân rất ấm áp,được hân ôm nó rất thích..nó không phải ở nghĩa địa tối một mình..lang thang kiếm đồ ăn..lớp sương mù lạnh lẽo làm nó ghét run rẩy chẳng ai thấy nó,nó rất cô đơn chỉ lủi có một mình..

Nó ôm anh hôn hân dựa sát vào người hân..hân cho nó cảm giác an toàn chưa từng có,nó muốn ở cạnh anh mãi mãi...mãi mãi..(mông cảm..haizz..ta không chắc đầu hồn ma tí tí)

Buổi sáng hân mở mắt cảm giác của hân bây giờ chỉ có thể diễn tả bằng hai chữ hạnh phúc..chỉ đơn giản hai chữ nhưng làm người ta vui sướng..đôi mắt nó tròn đen láy nhìn hân..hân tươi cười chỉ vào môi..nó chồm người hôn lên môi nó,hân xiết nó thật chắc vô nguôefhân ..hân chết mất thôi nó làm hân yêu chết mất thôi..

****ăn sáng..

Hân xuống bếp nấu..nó nhìn hân làm tò mò lắm

"Làm như vậy là không bị đói hả anh?"

..hân nhìn nó cười "ukm làm đồ ăn,ăn sẽ không đói "

"Vậy mà trước giờ em không biết..em đói là đi kiếm đồ ăn người ta cũng nhầm khi không ai cúng gì hết á..."nó xì mặt chăm chú nhìn hân làm..

Nghe nó nói vậy tim hân nhói lên đau đốn tại sao hân không gặp cô sớm hơn?....hân khựng lại nhìn nó.."từ đây về sao em muốn ăn gì anhbaor đều làm cho em,được không?...."

"Anh là nhất...!"nó cười thật tươi nhảy vô lòng hân..hân yêu cô..

(Tình yêu không có lỗi đầu nhưng hai thói giới khác nhau..yêu một chữ yêu có cho họ mãi mãi bên nhau...!)

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6

Trong phòng làm việc ..nó đang ngồi trong lòng hấn chơi game rất chăm chú hấn vừa đại nó chơi game của con người ý...thật thích luôn!..còn hấn thì chăm chú tay cầm bản kế hoạch xem..còn tay ôm chắc cổ định nó ngồi yên..lâu lâu lại hôn nó một cái..tay không yên lần mò lên hai bông đào to tròn của nó xoa nắn

"Áanh đừng mà..em đang chơi.."nó né tránh tay hấn ném té..hấn bắt ngờ nhanh tay chụp lại nó,tìm hấn đập thành thịch muốn giăng ra ngoài..ôm nó chắc hơn.."sao em lại lắc lư vậy té đó biết không?.."..hấn nắm nó,nó làm hấn sợ nên tức giận nhìn nó nghiêm khắc..

Nó thấy hấn tức giận là nó..nó uất ức lắm,tại hấn nó mới lắc lư mà..?...mặt nó xị xuống cắn môi,tự dung mắt nó mờ lại rồi chảy hai hàng nước rất mặn,nó bắt đầu giống con người càng ngày càng giống con người nó biết khóc..không ngừng rơi, hấn không thương nó nữa,mắn nó!!

Tóc nó xụ xuống hai bên che đi gương mặt,làm hấn khó chịu đang tức giận,muốn đại nó ngoan hơn.... hấn không muốn nó giống hồn ma,nó là người của hấn không phải hồn ma lang thang..

"Anh đã bảo không được xị mặt..không nghe lời anh nữa phải không?.."

"....." nó vẫn xị mặt im lặng..hấn không biết nó khóc

"Ngước lên nhìn anh ..nghe không?.."..nó đứng lên khỏi người hấn,hấn nắm nó lại kéo về phía hấn làm nó té trong lòng hấn..

"Huhuhu...hur..hic..." nó khóc thành tiếng vô cùng đáng thương,mắt mũi đều đỏ lên hết..làm tim hấn nhói đau.."anh...anh xin lỗi nín đi được không..anh xin lỗi mà nín đi..."..hấn ôm nó không ngừng xoa đầu vuốt lưng nó xin lỗi nhưng nó không chịu nín..khóc càng ngày càng lớn..tại hấn quá lo nên tức giận...sao hấn lại không kìm chế được hấn cũng không biết nữa nhưng nghĩ đến nó sẽ té sẽ bị tổn thương là hấn rất sợ..

"Anh không thương em nữa...không cần em nữa thì em đi..em không bám theo anh làm phiền anh nữa..em đi.."..nó vừa nói vừa khóc đứng dậy đi...hấn nắm ôm xiết chặt nó trong lòng

"Không có...anh rất thương tiểu bảo bối của anh...anh lo nên hơi nóng..đừng giận anh,đừng bỏ anh mà...!.."anh hôn khắp mặt nó hôn lên đôi mắt đầm nước mắt của nó...như vậy nó mới chịu nín.."anh không la em nữa?...không ghét bỏ em...?.." cô nhìn anh chiếc mũi đỏ hồng

"Anh hứa..anh không dám la nữa anh sợ rồi...nhớ dù chuyện gì xảy ra bảo bối cũng không được bỏ rơi anh..biết không?"

"Dạ...em hứa "cô nép vào ngực anh như ước hẹn... (ta thật ko muốn SE nhưng không biết sao nó càng ngày càng SE)

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Đau đớn

Nó là hồn ma,nó yêu hấn rất nhiều!..nó từng nghe con người nói âm dương cách biệt không thể cạnh nhau,nó rất sợ....hấn là con người phải ở cạnh con người nó biết nhưng nó cố chấp...nó chỉ muốn bên hấn...

Hôm đó,nó ngồi chơi xếp hình con thỏ hấn mua cho nó...nó ghép sắp xong con thỏ định đem khoe hấn,..có tiếng chuông cửa vang lên..nó bước ra xem thì thấy một cô bé vô cùng xinh vui vẻ nhào vào lòng hấn,nhưng hấn không đẩy ra mà còn ôm cô gái đó,cô gái đó là con người,lại còn xinh...nó cầm bộ hình ghép đứng im lặng nhìn..hấn ôm cô gái đó giống ôm nó,hấn cũng yêu cô gái đó sao?...mặt nó cay xè...từng giọt rớt xuống..hấn nói chỉ thương mình nó mà,sao hấn lại thương cô ta,...hấn lừa nó,nó ghét hấn...nó ghét cô ta,con người ai cũng xấu như nhau,nó ghét con người...

"Hhehe ...emnhớ anh lắm!..anh nhớ em không?"cô gái nũng nịu ôm hấn hỏi..

Hấn không bài xích cái ôm đó cũng ôm cô ta vuốt tóc đầy yêu thương..

"Rất nhớ!..mèo con được chưa?vào nhà đi.."..hấn nắm tay cô ta vào nhà...giọng điệu giống như nói với nó,..

Tìm nó đau lắm!..hấn không yêu nó sao lại tốt với nó..,thà đừng tốt với nó,tại sao thương nó rồi lại thương người khác,hấn không yêu nó nữa rồi...nó nhìn thấy cô ta ngồi trong lòng hấn..chỗ đó của nó mà!.....nó chạy lại xô cô ta xuống sàn nhà...!

"Mèo con em có sao không?.."hấn nhìn nó tức giận!..

"Em làm gì vậy hả?...em quá đáng rồi đó!..em biết té sẽ đau lắm không?...em càng ngày càng hư rồi,hư như vậy anh không thương nữa biết chưa?...".hấn

đỡ cô ta mấn nó..nó không nhìn hấn,đôi mắt nó xụ xuống chuyển sang màu đỏ,tóc che đi gương mặt nó,tóc nó bắt đầu chuyển sang màu trắng bạc lan nhanh chóng hết cả tóc...nó ngược nhìn hấn nước mắt không ngừng chảy...."anh có thương em đâu mà bảo không thương em nữa?...anh thương cô ta thôi,anh lừa em,..anh là người xấu,em ghét anh...ghét anh,ghét anh.." nó hét lên với hấn,nó đi thật nhanh ra cửa,hấn chạy theo nhưng không kịp nữa,hấn chạy khắp nơi tìm nó,nhưng không thấy nó,hấn phóng xe thật nhanh ra nghĩa địa nơi nó ở lúc trước...tìm mãi cũng không thấy nó,nó ghét hấn rồi,nó bỏ hấn rồi,hấn phải làm sao đây,đó là em gái hấn mới từ út du học mới về mà!...đâu phải hấn gạt nó đâu,hấn yêu nó mà,gì hấn phải làm sao?..hấn không tìm thấy nó nữa rồi..hấn không thể mất nó,trời buồn mường đêm xuống lạnh lẽo,,mỗi tối hấn đều ôm nó bắt nó tập ngủ như con người,nhớ hấn nhớ,chưa quá nửa ngày mà hấn nhớ nó sắp phát điên rồi,gì nó đang ở đâu..hấn dựa sát ngai mộ có hình nó khóc...hấn không yếu đuối nhưng nó rất quan trọng với hấn..nó hiểu lắm nó ghét hấn,bỏ mặc hấn rồi....nó đã hứa dù chuyện gì cũng không bỏ hấn mà,gì sao lại rồi bỏ hấn chứ?..hấn không thể mất nó...

Ngược..huhu ta vừa khóc vừa viết ấy...huhu

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Tình là đau

Nó là một hồn ma,lang thang khắp nơi.

Nó khóc rất nhiều...biết đau mà!..hấn tất cả đều gạt nó,hấn không yêu nó!..hôn nó là giả,,ôm nó là giả,nói yêu nó là giả,,...ngồi dưới gốc cây to co người lạnh lẽo,nó đói..giờ này trước đây là hấn sẽ nấu mì xào bích tết cho nó..sẽ ôm nó xem tivi,nhưng giờ chắc hấn đang ôm cô ta,đang ở bên cô ta rồi đâu còn nhớ tới nó,

khóc rất nhiều,trời lại đổ mưa nó lạnh lẽo một mình,tại sao ông trời cho nó tồn tại,tồn tại con người không phải con người hồn ma lại không giống ma,tại sao cho nó gặp hấn sao cho nó hạnh phúc,cho nó chìm trong hạnh phúc rồi lại lấy đi....mưa vẫn không ngừng xối,nó nhỏ bé co ro trong góc lạnh lẽo,nó muôn nằm trong lòng hấn,ní muôn được hấn yêu thương,nhưng hấn có người mới rồi,nó không làm phiền hấn,nó không gặp hấn nữa,mãi mãi không gặp..

Còn hấn bị nó hiểu lầm bỏ đi,nó đâu biết hấn kìm nó khắp nơi,sợ nó lạc,...hấn đau lòng,sợ nó bỏ hấn đi luôn không ngừng tìm kiếm..hấn ra chỗ hấn và nó gặp nhau ngồi đợi nó..đợi cho đến trời sập tối...đến khuya hấn không dám về...hấn sợ nó ở một mình đối còn mưa sấm đò ầm nó thích ngồi đợi..đợi cho đến khuya,trời rớt hạt..hấn không về lại càng lo lắng hấn sợ nó sẽ lạnh...sợ nó cô đơn nhưng không biết nó ở đâu? hấn chỉ biết ngốc nghếch đợi..hấn yêu nó!..nó không phải con người..mặc cho nó nghịch phá,bướng bỉnh hấn vẫn yêu nó...hấn chưa bao giờ gạt nó,nó vô cùng quan trọng với hấn...từ lúc nó xuất hiện hấn chưa bao giờ để nó rời hấn nữa bước...làm gì cũng mang nó theo,nhưng giờ nó đi,bỏ hấn rồi!..nó nhẫn tâm quá,hấn yêu nó vậy?...chả lẽ nó không hiểu?...hấn nhớ nó nhiều lắm,gì nó có bị ước có bị lạnh không?...có ai nó ăn không?...hấn ôm đồ ăn trong lòng mặt dù cũng chưa ăn gì nhưng hấn không đói một lòng chờ nó...!..cả đêm như thế hấn dầm mưa rồi bị sốt nặng,hấn rất khó chịu,nhưng hấn không muôn về hấn sợ nó về hấn sẽ không gặp nó,..

"Tôi qua mưa lớn quá...ông có nghe tiếng khóc ở cái cây ở ngã ba không?...khóc cả đêm tui ám ảnh không ngủ được...không có ai mà có tiếng khóc..."

"Ukm nhóc nhà tui nghe khóc cả đêm không ngủ mất mải sợ xanh cả lên không biết tối nay còn không?...tui sợ quá bà ơi..!"

Hấn nghe mọi người nói,liền nghĩ đến nó lao đảo đi tới ngã ba tìm nó..hấn hi vọng,hi vọng được gặp nó,hấn biết lỗi rồi hấn sẽ không mấn nó,tuyệt đối không tức giận,chỉ cần nó về bên hấn...muốn hấn làm gì hấn cũng làm!...hấn nhích cơ thể mệt mỏi đi tìm nó...

Đến nơi hấn gặp nó đang co ro ngồi dưới gốc cây,nó đang ngủ,hấn mừng rỡ chạy lại bên nó cuối cùng hấn tìm ra nó rồi...tim hấn vui vừa sột,bảo bối hấn cả đêm mấn mưa rồi....hấn đến gần nó định ôm nó vào lòng nhưng không thể hấn không thể chạm vào nó...nó đang dằng tang biến...hấn hoảng sợ cố gấn ôm nó,nhưng nó đã tan biến hết,đôi mắt hấn cay xèo,nó tan biến sao?...mãi mãi biến mất,hấn không còn cơ hội sao?...hấn biết lỗi rồi mà!..làm ơn hãy trở về với hấn đi..hấn ngồi quỳ xuống không còn đủ sức lực ngất lịm đi..

Còn nha kết bạn mik nha.!..ai mik cung chaps nhận hết..

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tan biến

Khi một hồn ma tan biến,sẽ mãi mãi biến mất trên cõi đời này..hấn được đưa vào bệnh viện,hấn luôn thần thờ..ngây dại..nó bỏ hấn thật rồi..mãi mãi

chẳng bao giờ hấn gặp lại nó nữa!..trở về nhà cái cửa thang máy,hấn lại nhớ tới cô hung hãn hù dọa,nhớ tới cái tủ lạnh cô bảo là cái nghĩa địa nhỏ,hấn cười chua xót,tìm hấn giờ chẳng còn gì?..hấn quy xuống một góc,không bắt đèn..hấn không dám nhìn thêm gì cả?..càng nhìn hấn càng nhớ nó,từ lúc nó xa hấn,hấn suy sụp hoàn toàn..hấn nhìn thấy bức hình ghép cô ghét chưa hoàn thành..tự dung nước mắt trào ra,phải chi thời gian quay lại..phải chi cô cho hấn giải thích,phải chi..

Nước mắt hấn rơi...giờ từng mảnh ghép,giờ hấn thêm được ôm nó vào lòng,ngửi mùi hương quen thuộc của nó..hấn nhắm mắt mệt mỏi.. từ đó hấn tự nhốt mình trong nhà im lặng..và xuất hiện dấu hiệu của bệnh tâm lý tự kỉ..

Còn nó..một hồn ma tan biến chính là kết thúc mãi mãi,nhưng nó đâu phải hồn ma..sao khi tan biến nó trở nên nhẹ bồng mong manh trong đầu nó là một mảng đen hư ảo!..nó nhìn thấy hấn dầm mưa cảm đồ ăn chờ nó,nó thấy hấn tìm nó,..và nó nhìn thấy một cô gái nằm trên giường bệnh,không ai khác chính là nó..trong một căn phòng trắng..có rất nhiều kim tiêm...thuốc bong bắn,...từng mảng kí ức hình ảnh hiện về..làm nó nhớ lại tất cả..

Năm nó 7 tuổi nó và mẹ nó bị tai nạn giao thông mẹ nó mất sau vụ tai nạn,còn nó rơi vào hôn mê sâu..linh hồn nó không nhớ đường về luôn lang thang bên cạnh mộ mẹ nó..cơ thể nó được cha nó chi tiền chăm sóc rất tốt giờ đã 12 năm rồi.. tìm nó đau nhói,khi đã nhớ hết có một lực hút cực mạnh hút lấy nó.., sau đó mất dần ý thức ngất đi..

Khi nó tỉnh lại thì nó cảm giác rất lạ..mọi người đang nhìn nó,họ thấy nó sao?..nó là hồn ma tan biến phải biến mất chứ?...sao giờ con người lại nhìn thấy nó...

"Con gái cuối cùng cha cũng chờ được ngày con tỉnh lại..." người đàn ông trung niên,với đôi mắt đỏ que ngấn nước vì mừng là cha nó,người đàn ông thương vợ thương con khổ tâm cả cuộc đời,cô ôm chầm lấy cha,nó nhất định bù đắp,chăm sóc cha thật tốt..không làm ông buồn nữa...

Giờ nó là con người rồi...mọi người nhìn thấy nó,..nó vui lắm!..sao khi xuất viện liền đi tìm hấn..nó biết hấn yêu nó rồi nhất định nó không nghi ngờ nữa..nó hi vọng sẽ nhìn thấy hấn,hấn se vui mừng bất ngờ cho xem...lúc đến nhà thì đóng cửa... không sao?...chắc hấn đi đâu rồi

..nó ngồi chờ mãi...hấn không về..ngày thứ hai..ngày thứ ba..ngày nào nó cũng chờ..nó nhớ hấn.còn hấn đi mất rồi..nó muốn ăn mì xào bit tết hấn làm cho nó ăn lúc trước,thích cảm giác ấm áp nữa... nó khóc nhèu lắm một mình cô đơn đi ra nghĩa địa...cuối cùng nó nhìn thấy hấn,đang ngồi tựa vào bia mộ mẹ nó không ngừng uống rượu.tinh thần hoàn toàn suy sụp,nó chạy lại nhào vào lòng hấn khóc òa lên..còn hấn thì.....

Còn nha.....

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Kết thúc

Nó gặp hấn tiêu tụy ngồi ở bia mộ mẹ nó không ngừng uống,đây là nơi nó và hấn đầu tiên gặp nhau..lúc ấy hấn vô cùng phong độ nhã nhặn,còn nó chỉ là một linh hồn lạc loài cô độc,tìm nó thất lại đau buốt,

nó nhớ hấn nhiều lắm,chạy thật nhanh nhào vào lòng hấn khóc nức..

Hấn gạt mình tự nhiên có một cục bóng mền mại lao vào người khóc..ngoại trừ độ ẩm ra thì vô cùng quen thuộc,mùi hương này,sự mền mại này,chính nó đã làm hấn nhớ đến điên cuồng đây mà...

khóe mắt hấn cũng đỏ lên mừng rỡ...nó trở về bên hấn rồi,mãi mãi..hấn sẽ không để mất nó nữa..

Vùi mặt vào cổ,hít lấy mùi hương bắn nhun nhớ bấy lâu.có ai biết hấn thêm ôm nó như vậy biết là bao nhiêu không?...không có nó,hấn sống như chết,như không còn linh hồn nữa..

"Bảo bối..ngoa nín đi..anh xin lỗi..tất cả chỉ là hiểu lầm!..đừng bao giờ bỏ rơi anh nữa được không?... gương mặt hóc hác nhìn nó cầu xin,hai tay nhẹ nhàn lao đi giọt nước mắt đọng trên khóe mi của bảo bối hấn yêu nhất..

Nó gật đầu "em sẽ không nghi ngờ anh nữa!..em sẽ ngoan.. anh về nhà với em nha!..đi mà!.có được không?..."

Cô gung gung đưa đôi mắt to tròn đầy nước ngược nhìn hấn năn nỉ.

Hấn ôm cô vào lòng..

"Chúng ta về nhà thôi..anh sẽ làm món em thích cho em ăn,hứa mãi bên anh đi." hấn ôm chặt nó,..hấn sẽ bảo quản nó bên hấn thật tốt.của mình hấn...

Kể từ khi nó trở về...ngày nào hấn cũng vui vẻ đi ngủ,vui vẻ thức dậy,lúc nào cũng không để nó rời hấn nữa bước,hấn sợ nó lại tan biến,lại bỏ hấn mà đi.....chiều chuộng nó vô điều kiện, nó chuyên gia không ngồi ghế mà ngồi trong lòng hấn,ngịch ngợm như cũ..hấn ôm chặt nó,chỉ mong là mãi mãi như vậy thôi.

"Anh...đau em anh ôm chắc quá!.."

cứ như thế,càng ngày hấn càng yêu nó hơn cả mạng sống của chính mình...từ lúc nó thành người ông bướm xung quanh quá nhiều hấn cần phải bảo quản nó tốt hơn mới được!..tuyệt đối không cho chúng lại gần nó.....

"Anh hôm qua á!..em thấy cái anh kia đẹp trai lắm luôn á!..ảnh xin cái gì thoải thoải á.nà em không biết anh mua cái đồ cho em liên lạc với ảnh đi...." nó ngồi trong lòng hấn không ngừng nói...

Mặt hấn đánh lại...đen thui.."em dám trước mặt chồng mình nhắc tới trai đẹp còn đòi liên lạc...em tin anh vứt em ra không?..."

Cô vui về...chọc anh tức giận rất vui..cô ngược đời mắt to nhìn anh..phùng hai má to ra ý bảo không tin....

"Không tin...anh vứt em ra cho xem.."..hấn buông hai tay đang ôm nó ra..

Chỉ là buông ra chút thôi nó không sợ đâu...coi ai lợi hại hơn..nó chồm qua lại vờ té....làm hấn giật mình hai tay chụp nó lại...nhưng thui không ngờ té thiệt..làm hấn xanh mặt,..

Bảo bối của hấn té rồi...ôm nó lên thì thấy nó cười hehe không sau hết chỉ là lọt xuống ghế thui..

"Em còn cười...có đựng chỗ nào không?..có sao không?không được dẫu anh..."hấn quỳnh lên xem hết chỗ này tới chỗ kia..

"Anh sợ chưa?..còn muốn vứt em nữa không..?..anh mà vứt em sẽ có nhiều người tranh nhau để có em..tới đó anh đừng hối hận.."

Nó kêu cần ghen mặt với hấn...

"Ukm...giỏi lắm!.."...hấn giận rồi,..

Nghe giọng điệu nó biết hấn giận rồi le lưỡi, bò vào lòng hấn nhún nhéo.

..em đùa thui mà cho em xin lỗi mà!.." Nó cọ cọ mặt vào ngực hay tay ôm chắc hong nó..

Đáng ghét thật chứ?...hấn lại mềm lòng..ai biểu hấn yêu bảo bối tinh ranh này quá làm chi không biết nữa!..

Hai tháng..cứ như vậy hai tháng..hấn đến viện nghiêng cứu cũng mang nó theo...hấn làm..nó thì ngồi trong lòng hấn luyện thuyên với chơi game...

Nhiều người nói để nó nghịch trong lòng vậy sao mà làm...nhưng không ai biết hấn để nó ra ngoài thì nó sẽ phá banh cái viện nghiêng cứu của hấn...nó chạy lung tung rồi tằm mặt thì tâm hấn không an...nên cứ để nó trong lòng bảo quản là tốt nhất....

Đang chơi game thì điện thoại có quần cáo băng vệ sinh...nó đưa trước mặt hấn tò mò..

"Anh ơi!..cái này dùng cho con gái mà để làm gì?"...mặt hấn thoáng chút hồng..

"Em là con người rồi..em chưa có à...?.."

"Có gì vậy anh?.."mặt nó mờ mịt..

"Sao kì vậy lẽ ra phải co rồi chứ...!..hấn bắt đầu lo lắng..phụ nữ có kinh nguyệt là bình thường...không có sợ là cơ thể nó ngủ quá lâu..chỉ sợ không tốt cho nó..

Hấn trực tiếp đưa nó đến bệnh viện khám.

"Bác sĩ tìm được nguyên nhân chưa vậy?.."

Ông bác sĩ cười tươi rồi.."à rồi!..cậu là chồng cô ấy à!.."

"Đúng vậy...nhưng có sao không bác sĩ.."

"Căn bệnh không thể trị.."

Tim hấn như ngừng đập không thể trị sao?...bất giác hấn nắm tay nó chặt hơn...làm sao hấn có thể mất nó chứ?..

"Cậu yên tâm nó tự hết..."

"Tự hết sao? "

"Chín tháng mù ngày tự hết..".hấn nghe xong phần khích bẽ bối nó lên cười không khép miệng..bảo bối của hấn mang thai con rồi!.....

Kể từ ngày biết nó có thai hẳn chăm sóc càng kĩ hơn...lên báo thẳng trang nhất..chủ tịch viện nghiên cứu trẻ...thương vợ đứng thứ hai không ai dám thứ nhất.

Hết..

Bạn đang đọc truyện *Mặc Kệ Em Là Gì? Tôi Vẫn Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.